

Forfatter: Laub, Hardenack Otto Conrad

Titel: BREV TIL: Kierkegaard, Peter Christian FRA: Laub, Hardenack Otto Conrad (1857-04-18)

Citation: Laub, Hardenack Otto Conrad: "BREV TIL: Kierkegaard, Peter Christian FRA: Laub, Hardenack Otto Conrad (1857-04-18)", i *Biskop Otto Laubs Levnet - En livsskildring i breve (3. bind)*, Karl Sehønbergs Forlag., s. 232. Onlineudgave fra Danmarks Breve: <https://tekster.kb.dk/text/letters-002252230-003-shoot-L0022522300030094.pdf> (tilgået 04. maj 2024)

Anvendt udgave: Biskop Otto Laubs Levnet - En livsskildring i breve (3. bind)

Ophavsret: Materialet er fri af ophavsret. Du kan kopiere, ændre, distribuere eller fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs Public Domain-erklæringen](#)

*Fra Laub til Kierkegaard.
Viborg, 18. April 1857.*

Kjære Biskop Kierkegaard! De kan vel ikke forestille Dem, hvor venlig Deres Hilsen er kommen herind i Huset netop idag. Vi have selv en Confirmand, min ældste Datter; og da jeg, strax efter at Deres Brev var kommet, blev kaldt ned til Frokost, tog jeg det med og læste Indlægget høit i den lille Forsamling, — jeg vidste, jeg behøvede ikke at føie nogen Forklaring til. Min lille L. blev saa glad ved det, og fik det ene Exemplar som Confirmationsgave fra Dem, skjøndt De vel ikke havde tænkt paa hende. Min Svigerinde fortalte mig siden efter, at hun (L.) just imorges havde mindet hende om den Beskrivelse af Guds Storhed: „Verden kan ikke rumme ham, og dog boer han i et sønderknust Hjerte“, og nu fandt hun den samme Tanke her igjen.

s. 233Ja, jeg haaber til Gud, at jeg skal altid kunne forstaae Dem, naar De kommer til mig, mundtlig eller skriftlig. Jeg er glad ved at have talt med Dem. Jeg synes, der var saa meget Vigtigt, og navnlig Maaden, hvorpaa man skal tage Tingene i disse Tider, hvori vi vare enige. Der kan vel og efterhaanden komme Spørgsmaal, som vi ikke kunne besvare ganske paa samme Maade, men med Guds Hjælp skal det ikke forstyrre Forholdet imellem os. Og selv om Differentserne vare store — jeg tænker ikke hermed paa Dem og mig —, var det saa ikke godt, om man tidt kunde komme til at udtale sig for hinanden, — Biskopperne i Fortrolighed, ikke i Paahør af det store Publicum, som altid forstyrrer, — tale, ikke skrive; det skrevne Ord misforstaaes saa let, men det hørte har sin Forklaring i Personen, som bærer det frem. — — —

Det personlige Møde kan jo ogsaa forfeile sin Virkning. Jeg tænker nu paa Dem og min Svoger Zeuthen, hvem jeg holder usigelig meget af. Og maa man ikke, belært af Erfaringen, troe, at der er Differentser, som ikke kunne blive løste henede, og saaledes ogsaa Mænd, om hvem man næsten maa sige, at de ere ikke bestemte til at forstaae hinanden her, men engang ved Maalet, fordi det var nødvendigt, at Differentserne traadte skarpt ud fra hinanden, — Mynster og Grundtvig, Lather og Calvin? Jeg mener, man maa ikke tage sig det for nær, at dette hører med til Livet, ligesom Faldet, hvorm De skriver. Hvad der forlanges Matth. 5, 25 er vel heller ikke, at Modstanderne skulle forstaae hinanden, men at de skulle give hinanden Haanden; dertil skulde det kunne komme, — og heller ikke dette altid! Efter hvad Zeuthen har skrevet, er det skeet saaledes imellem Dem og ham. s. 234Han har bedet mig, naar jeg skrev til Dem, endnu at gjøre Noget, som han forsømte eller glemte, nemlig bringe Dem hans Tak for en Tale, De paa hans Vegne har holdt, og som var de sidste Ord, De talte i Pedersborg Kirke, „en riig og gribende Tale“, skriver han.

Men Biskopperne, — jeg vilde nødig, at de skulde staae saaledes mod hinanden, — og Folkekirken, som er løst nok sammenbunden, falde hen i 7 Stifter, og saaledes just give Anledning til Klage over Mangel paa en Forfatning.

Jeg afskriver til Dem et Circulaire, som jeg har udsendt i Anledning af Loven af 4. Marts, hvorm jeg gjerne ved Leilighed vilde høre Deres Mening.

Tak for Deres Circulaire til Præsterne i Aalborg Stift, men endnu mere for det til de 2000 Confirmander. Mit hele Huns sender Dem en kjærlig Hilsen.

Deres hengivne
O. Laub.